

บทปริทัศน์บทความเรื่อง การประกันภัยต้นทุนการผลิตพืชผล

สุวินัย วันดาเว

บทนำ

ผู้เขียนบทความได้ศึกษารูปแบบการประกันภัยพืชผลในประเทศที่พัฒนาแล้ว (สหรัฐอเมริกา และแคนาดา) พร้อมทั้งเสนอแนะรูปแบบประกันภัยพืชผลที่เหมาะสมกับประเทศไทย อัตราเบี้ยประกันภัยที่กำหนดขึ้น และวิธีป้องกันความเสี่ยงภัยให้กับกองทุนประกันภัยพืชผลเพื่อให้มีเสถียรภาพในระยะยาว โดยได้กล่าวถึงสภาพของเกษตรกรไทยที่ได้รับความทุกข์ยากในการประกอบอาชีพเกษตรและความช่วยเหลือที่ได้รับจากรัฐบาลก็น้อยมากและไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาให้เกษตรกรอย่างเพียงพอ

สาระสำคัญของบทความ

1. ให้ความสำคัญในการช่วยเหลือเกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรมในกรณีที่เกษตรกรประสบความเสียหายจากการประกอบอาชีพเกษตร
2. เสนอแนะแนวทางในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันและวิธีการต่าง ๆ ในการคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดเด่นของบทความ

1. เป็นบทความที่โดดเด่นในการเสนอแนวความคิดเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรมในระยะยาว จุดประกายความคิดให้ผู้เกี่ยวข้องได้คิดถึงวิธีการในการช่วยเหลือเกษตรกรอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ
2. นำเสนอบทความที่ตรงประเด็นปัญหาของสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังจากที่ประเทศไทยประสบปัญหาภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ คนในสังคมก็ได้พึงพามาเกษตรในการรองรับปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาทางสังคมได้
3. เป็นการศึกษาถึงประสบการณ์ที่ได้มีการปฏิบัติแล้วจริงในบางส่วน และการเปรียบเทียบถึงความช่วยเหลือที่รัฐให้เกษตรกรกับโอกาสที่จะได้รับจากการประกันภัยพืชผล
4. เสนอรูปแบบการให้ความคุ้มครองต้นทุนการผลิตที่รัฐควรนำไปดำเนินการได้จริงและเป็นประโยชน์แก่เกษตรกรอย่างแท้จริง

จุดอ่อนของบทความ

1. การนำเสนอไม่เป็นไปในลักษณะของการนำเสนอบทความวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการสัมมนาครั้งนี้ เนื่องจากไม่ได้ชี้ให้เห็นถึง “วิธีวิทยาการวิจัยสหวิทยาการ” ที่ได้นำมาใช้ในการศึกษาอย่างชัดเจน

2. เป็นการเขียนบทความที่รวบรัดเกินไป ถึงสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกร สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาโดยใช้ระบบการประกันภัยพืชผลทำนองเป็นการสรุปของผู้เขียนในลักษณะของการศึกษาข้อมูลทั่ว ๆ ไป

3. แหล่งข้อมูลที่ใช้อ้างอิงในการศึกษา (ของไทย) ไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้น่าเชื่อถือ เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่ได้จากฝ่ายราชการแต่เพียงฝ่ายเดียว และข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรส่วนใหญ่ก็เป็นข้อมูลที่ได้มาจากเจ้าหน้าที่ภาคสนามของกรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งไม่ได้มีการตรวจสอบยืนยันวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลให้ชัดเจน จึงกลายเป็นการอ้างอิงข้อมูลจากแหล่งเดียว

4. เป็นการนำเสนอด้านเดียว (ข้อดีของการประกันภัย กับข้อเสียของความช่วยเหลือของรัฐ)

5. ไม่ได้กล่าวถึงถึงลักษณะที่แท้จริงของการทำประกันภัยในสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบันกับการทำประกันภัยพืชผลทางการเกษตรให้ชัดเจน

6. ไม่ได้ชี้ให้เห็นถึงสภาพของการเกษตรต่างประเทศเมื่อเทียบกับการเกษตรของไทยทั้งในแง่ของประสิทธิภาพของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ความจริงจังในการแก้ไขปัญหา ลักษณะภูมิประเทศ ความพร้อมของปัจจัยการผลิต ความพร้อมของตัวเกษตรกรเอง ที่จะมีผลต่อการแก้ไขปัญหาด้วยตัวเกษตรกรเอง และโดยหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่จะมีผลต่อการดำเนินการเรื่องประกันภัยพืชผล

7. บทความได้นำเสนอเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของรัฐที่เสียไปในการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรกับการประกันภัยพืชผลที่คาดว่าจะได้ผลมากกว่า โดยไม่ได้ชี้ให้เห็นถึงความพร้อมในการดำเนินการประกันภัยพืชผล ความบกพร่องของระบบข้อมูลการเกษตรไทยทั้งในแง่ของการจัดทำ Zoning พื้นที่ปลูก พื้นที่เก็บเกี่ยว ต้นทุนการผลิต โอกาสเสี่ยงภัย การควบคุมบริษัทประกันภัยให้ชัดใช้เมื่อถึงเวลาที่ต้องจ่ายค่าเสี่ยงภัย ฯลฯ

สรุป

เป็นบทความที่นำเสนอได้ถูกต้องเหมาะสมกับระยะเวลาและสภาพของเกษตรกรไทยในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพยายามให้ความช่วยเหลือภาคเกษตรของรัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร โดยการให้แนวคิดและความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาในระดับ

รากหญ้าอย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนวิธีการในการกำหนดค่าเบี่ยงประกันภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อเสนอแนะให้ทำประกันภัยคุ้มครองต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรก่อน แล้วจึงไปสู่การประกันภัย คุ้มครองปริมาณและราคาผลผลิตในภายหลัง (สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับนโยบายรัฐบาลในการรับ จดทะเบียนเกษตรกรซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน) แม้ว่าจะไม่ชัดเจนนักในการอ้างแหล่ง ข้อมูลและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา และการประยุกต์ใช้วิธีการของต่างประเทศ (สหรัฐอเมริกาและแคนาดา) กับเกษตรกรไทย แต่ก็ได้เสนอแนะวิธีการที่รัฐบาลน่าจะได้มีการ นำไปทดลองปฏิบัติในการคุ้มครองต้นทุนการผลิตของเกษตรกรทั้งในระดับ 1 และระดับ 2